

आच

ऋचो यजुर्वि सामानि त्रिः पिबन् प्रीणयेत् क्रमात् ।
 अथर्वाङ्गिरसौ पूर्वं द्विः प्रमाच्छां नयेन्मुखं ॥
 सेतिहासपुराणानि वेदाङ्गानि यथाक्रमं ।
 खं मुखं नासिके वायुं नेत्रे सूक्ष्मं श्रुती दिशः ॥
 प्राणायाममयो नाभिं ब्रह्माणं हृदयं स्पृशेत् ।
 रुद्रं मूर्धान्मालम्ब्य प्रीणायथ शिखाश्रीमन् ॥
 बाहू यमैन्द्रवज्रकुर्वैरवसधानान् ।
 अभ्युक्ष्य चरणौ विष्णुमिन्द्रविष्णुकरदयं ।
 वासुकिप्रमुखान् नागान् जलं त्वापति यत् क्षितौ ।
 येऽन्तरा विन्दवो यान्ति भूतग्रामश्च तैर्दिजः ॥
 अग्निवायुसूर्येन्द्रा गिरयोऽङ्गुलिपर्णसु ।
 मङ्गाद्याः सरितस्तप्त या रेखाः करमध्यगाः ॥
 तत्रे सोमः सतीर्थं च सृताऽतः पावनः करः ।
 इति गाबडे २१५ अध्यायः ॥ * ॥

अन्यश्च । अथाचमनं । पराशरः । यथा,—
 “हृत्वाथ शौचं प्रक्षाल्य पादौ हस्तौ च मन्त्रैः ।
 निवृद्धशिख आसीनेो दिज आचमनं चरेत्” ॥
 आपस्तम्बः । यथा,—
 “इवेवमङ्गिराजानु प्रक्षाल्य चरणौ पृथक् ।
 हस्तौ चामणिवन्धाभ्यां पश्चादासीत संयतः” ॥
 आजायन्ति अश्वश्रमादिना तत्पर्यन्तमशौचे
 आजङ्घात इति हारीतेक्तं सामान्यतः ।
 “हस्तोपवीतं स्यांश्चे वाङ्मनःकायसंयतः” ॥०॥
 शिखावन्धे विशेषमाह ब्रह्मपुराणम् ।
 “गायत्र्या तु शिखां बद्धा नैर्धृत्वा ब्रह्मरुद्रतः ।
 जुटिकाश्च ततो बद्धा ततः कर्म समारभेत्” ॥
 याज्ञवल्क्यः । यथा,—
 “अन्तर्जानु शुचौ देशे उपविष्ट उदङ्मुखः ।
 प्राग्वा ब्राह्मण्य तीर्थेन द्विजो नित्यमुपस्पृशेत्” ॥
 अन्तर्जानु जानुनामथ्ये हस्तौ हृत्वेति शेषः ॥
 भविष्यपुराणे । यथा,—
 “समौ तु चरणौ हृत्वा तथा बद्धशिखोऽपि ।
 आचामेदित्यनुष्ठौ देवतः । यथा,—
 “शिखां बद्धा वसित्वा तु निर्निक्ते वाससी शुभे ।
 तूर्ण्यौ भूत्वा समादाय नोद्गच्छन् विलोकयन्” ॥*॥
 ब्राह्मणवरोधे तु मनुः । यथा,—
 “कायत्रेदशिकाभ्यान् न पित्रेण कदाचन” ॥
 मार्कण्डेयः । यथा,—
 “सपित्रेण हस्तेन कुर्यादाचमनक्रियां ।
 नोच्छिद्यं तत् पवित्रन्तु धृत्वाऽच्छिद्यन्तु वर्जयेत्” ॥
 उदकप्रहारे परिमाणमाह भरद्वाजः । यथा,—
 “आयतं पर्वण्यं कृत्वा गोकर्णाकृतिसत् करं ।
 संहताङ्गुलिना तोयं गृहीत्वा पाणिना द्विजः ॥
 मुक्ताङ्गुलकनिष्ठाभ्यां श्रेषेणाचमनं चरेत् ।
 मासमञ्जनमात्रास्तु संयच्छ त्रिः पिबेदपः” ॥
 याज्ञवल्क्यः । यथा,—
 “अङ्गुलिं प्रकृतिस्त्रिभिर्हीनाभिः फेनबुद्बुदः ।
 हृत्कण्ठतालुगामिश्च यथासंख्यं द्विजातयः ॥
 शुद्धेरन् स्त्री च शूद्रश्च सङ्घत् स्पृष्टाभिरन्ततः” ॥
 अन्ततः शोष्ठप्रान्ते । प्रचेताः ॥
 “अनुष्ठाभिरपेनाभिः पूताभिर्वीक्ष्य चक्षुषा ।
 ब्रह्मताभिरश्रद्धामिच्छित्तुर्वीङ्गिराचमेत्” ॥

आच

चतुर्वेति भावशुद्धिपेक्षया ॥ * ॥
 आचमनप्रकारमाह दत्तः ।
 “प्रक्षाल्य हस्तौ पादौ च त्रिः पिबेदम्बु वीक्षितं ।
 संहत्याङ्गुलमूलेन द्विः प्रमृश्याचतो मुखं ॥
 संहत्य तिलभिः पूर्वमास्यमेवमुपस्पृशेत् ।
 अङ्गुष्ठेन प्रदेशिन्या घ्राणं पश्चादनन्तरं ॥
 अङ्गुष्ठानामिकाभ्याश्च चक्षुःश्रोत्रे पुनः पुनः ।
 नाभिं कनिष्ठाङ्गुष्ठेन हृदयन्तु तलेन वै ॥
 सर्वाभिसु शिरोदेशं बाहू चाप्येव संस्पृशेत्” ॥
 पुनःपुनरिति घ्राणादीनां गोलकदयाभिप्रायेण ।
 इति श्रीदत्तः ॥ * ॥
 वीक्षयानुष्ठाप्यथोरपवादमाह यमः ।
 “रात्रावनीक्षितेनापि शुद्धिब्रह्मा मनीषिभिः ।
 उदकेनातुराणाश्च तथोष्णेनोष्णपायिनां” ॥*॥
 मुखमार्जनानन्तरं व्यासः । “वामहस्तं पादौ
 शिरश्च दक्षिणेन पाणिना जलेनाभ्युक्षयेत्” इति
 सामवेदिक्रमः । यजुर्वेदिनान्तु गोतमः । “पादौ
 चाभ्युक्षयेत् खानि चोपस्पृशेत् शीर्षाणि मूर्द्धि
 दद्यात् उदकविन्दून्” ॥*॥
 इन्द्रियस्पर्शे विशेषमाह मनुः । “खानि चैव
 स्पृशेदङ्गुलिः” इति । नाभिस्पर्शे व्यासः । यथा,—
 “ततः स्पृशेन्नाभिदेशं पुनरापञ्च संस्पृशेत्” ॥
 इन्द्रियस्पर्शनन्तरं भविष्ये । यथा,—
 “बद्धमावुदकं वीर समुत्सृजति दानव ।
 वासुकिप्रमुखानागान् तेन प्रीणाति मानवः” ॥*॥
 जलस्थोभीयकर्मैतुष्ठानार्थं जलस्थलैकचरणे-
 नाचमनं कर्त्तव्यमाह पैठीनसिः । “अन्तर्दके
 आचान्तो अन्तरेव शुद्धो भवति वहिर्दके आ-
 चान्तो वहिरेव शुद्धः स्यात् तस्मादनन्तरेकं वहि-
 रेकञ्च कृत्वा पादमाचामेत् सर्वत्र पूतो भवति”
 इति ॥ * ॥ जलमात्रेः जानोरुर्द्धमुत्तिष्ठन्नाचमन-
 माह विष्णुः । यथा,—
 “जानोरुर्द्धं जले तिष्ठन्नाचान्तः शुचितामियात् ।
 अधस्ताच्छतहस्तोपि समाचान्तो न शुध्यति” ॥
 हारीतः । यथा,—
 “शार्द्रवासा जले कुर्यात्तर्पणाचमनं जपं ।
 शुष्कवासाः स्थले कुर्यात्तर्पणाचमनं जपं” ॥*॥
 आचमननिषेधे देवतः । यथा,—
 “सोपागतो जलस्थो वा मुक्ताङ्गुलिऽपि वा पुनः ।
 उष्णीषी वापि नाचामेदस्त्रेणोदेष्टु वा शिरः ॥
 न गच्छन् प्रयागश्च न चलन् परान् स्पृशन् ।
 न हसन् नैव संजल्पन्नात्मानञ्चैव वीक्षयन् ॥
 केशद्वीवीमधःकायमस्पर्शन् धरणीमपि ।
 यदि स्पृशति चैतानि भूयः प्रक्षालयेत् करं” ॥
 आत्मानं हृदयं । तथा व्यासः ।
 “शिरः प्रादत्य कण्ठं वा मुक्ताङ्गुलिऽपि वा ।
 अकृत्वा पादयोः शौचमाचान्तोऽप्यशुचिर्भवेत्” ॥
 मरीचिः । यथा,
 “न वहिर्जानु त्वरया नासनस्थो न चास्थितः ।
 न पादुकास्थो नाप्यचित्तः शुचिः प्रयतमानसः ॥
 मुक्तासनस्थोऽप्याचामेन्नान्यकाञ्चे कदाचन ।
 जानुभ्यामूर्द्धमाचम्य जले तिष्ठन् दुष्यति” ॥

आच

शाचायनः । यथा,
 “स्नानमाचमनं होमं भोजनं देवतार्चनं ।
 प्रौढपादे न कुर्वीत स्वाध्यायं पितृतर्पणम्” ॥*॥
 द्विराचमननिमित्तानि ॥
 “स्नात्वा पीत्वा क्षुते सुप्ते मुक्ता रथोपसर्पणे ।
 आचान्तः पुनराचामेदावो विपरिधाय च” ॥
 ब्रह्मपुराणं । यथा,
 “होमे भोजनकाले च सन्ध्योपसर्पणे ।
 आचान्तः पुनराचामेदन्यत्रापि सङ्घत् सङ्घत्” ॥*॥
 अथाचमननिमित्तानि ॥
 “निष्ठीवने तथाभ्यङ्गे तथा पादावलेचने ।
 उच्छिष्टस्य च सम्भाषादमुच्युपहतस्य च ॥
 सन्देहेषु च सर्वेषु शिखां बद्धा तथैव च ।
 विना यज्ञोपवीतेन नित्यमेवमुपस्पृशेत् ॥
 उट्टवायससंस्पर्शं दर्शनं चान्यवासिनां” ॥
 हारीतः । यथा,
 “स्त्रीशूद्रोच्छिष्टसम्भाषणे मूत्रपुरीषोत्सर्गदर्शने
 देवमभिमन्तुकाम आचामेत्” ॥ * ॥
 अथ आचमनप्रतिप्रसवमाह स्मृतिः । यथा,
 “क्षुते निष्ठीवने सुप्ते परिधानेऽनुपातने ।
 कर्मस्य यथु नाचामेदस्त्रिभं श्रवणं स्पृशेत्” ॥
 बृहद्वातातपः ।
 “वातकर्मणि निष्ठीवे दन्तस्निग्धे तथाग्ने ।
 क्षुते पतितसंज्ञापे दक्षिणश्रवणं स्पृशेत्” ॥
 मार्कण्डेयपुराणम् । यथा,
 “कुर्यादासनमनं स्पर्शं गोपुष्ट्यार्कदर्शनम् ।
 कुर्वीताचमनं वापि दक्षिणश्रवणस्य च ॥
 यथाविभवतो ह्येतत् पूर्वाभावे ततः परम्” ॥*॥
 आचमने जलाधारनिषेधमाह । उशनाः । यथा,
 “कांस्यायेन पात्रेण त्रपुसीसकपित्तैः ।
 आचान्तः शतहस्तोऽपि न कदाचित् शुचिर्भवेत्” ॥
 इति गोपालपञ्चाननहताचारनिर्णयः ॥
 “आयतं पर्वण्यं कृत्वा गोकर्णाकृतित्वत् करं ।
 संहताङ्गुलिना तोयं गृहीत्वा पाणिना द्विजः ॥
 मुक्ताङ्गुलकनिष्ठाभ्यां श्रेषेणाचमनं चरेत् ।
 मासमञ्जनमात्रास्तु संयच्छ त्रिः पिबेदपः” ॥
 इति भारद्वाजः ॥
 “अङ्गुलिं प्रकृतिस्त्रिभिर्हीनाभिः फेनबुद्बुदैः ।
 हृत्कण्ठतालुगामिश्च यथासंख्यं द्विजातयः ॥
 शुद्धेरन् स्त्री च शूद्रश्च सङ्घत् स्पृष्टाभिरन्ततः” ॥
 इति याज्ञवल्क्यः ॥
 “ब्रह्माभिः पूयते विप्रः कण्ठगामिश्च भूमिपः ।
 वक्षोऽङ्गुलिः प्राशितामिश्च शूद्रः स्पृष्टाभिरन्ततः” ॥
 इति मनुः ॥
 “स्तियास्त्रैर्दशिकं तीर्थं शूद्रजातेस्तथैव च ।
 सङ्घदाचमनाच्छुद्धिरेतयोरेव चैभयोः” ॥
 इति मिताक्षरः ॥
 आचमनकः, पुं, (आचमन + वृन् ।) निष्ठीवणपात्रं ।
 पिकृदान डावर इति भाषा । तत्पर्यायः ।
 प्रोयः २ कटकोणः ३ पतङ्गयः ४ । इति
 हारावली । (“कोष्णित्वाङ्गुलचकिताचमनक-
 वाह्नि” । इति हर्षचरिते ॥)